

begaæet Forseelse. Jeg skal derfor ikke modsætte mig den, men for Resten vil jeg gjøre opmærksom paa, at vi have mange Analogeter i Lovgivningen navnlig i Næringslovgivningen, hvor netop dette, at Forseelsen for 3die Gang begaas, medfører Næringsrettens Fortabelse, og hvor Forholdet i Grunden er noget ganske Tilsvarende til dette; thi noget ganske skyldfrit eller ganske undskyldeligt Forhold vil der ikke være Tale om, naar den Paagjældende 2 Gange i Forveien er dømt for Overtrædelse af Loven. Denne lille Lov er ikke saa vidtløftig, at det skulde være at forlange for meget, at en Mand, der en Gang er straffet for Overtrædelse af den, da gjør sig bekendt med den og tager sig i Agt for saadanne Overtrædelser for Fremtiden. Men, som sagt, jeg betragter det som et i Realiteten meget ubetydeligt Spørgsmaal, om denne Straf af Fortabelse af Næringsretten først skal indtræde ved 4de Gang eller ved 3die Gang begaæet Forseelse, og jeg skal derfor ganske henstille til det ærede Thing, hvad det maatte beslutte i dette Spørgsmaal. — Hvad de andre Punkter angaar, som den ærede Ordfører bragte paa Dmtale, da skal jeg blot minde om, at i Motiverne til Lovforslaget er netop dette Samme fremhævet, at man maa skjelne imellem Navnestempel og Varemærke, og at Loven kun gaar ud paa at give sine Forstrifter med Hensyn til Navnestempel, men at den aldeles ikke har for Dø at gjøre Indskrænkninger i den almindelige Ret til at forsyne disse Artikler med Varemærke. Det vil findes omtrent midt paa Spalte 2558 Tillæg A, hvor der udtrykkelig staar udtalt: „hvorimod det selvfølgelig maa være frit at forsyne alle Varer, baade stemplede og ikke stemplede med almindeligt Varemærke i Henhold til de for disse gjældende Regler“. — Hvad det andet Spørgsmaal angaar, forekommer det mig, at det ogsaa er tilstrækkeligt godtgjort af den ærede Ordfører, at de Bestemmelser, der findes i Loven, ikke fornuftigvis kunne have den Virkning, at man i Thykland skulde gaa ud fra, at vore Guldarbeider ere af en ringere Lødighed end de tyske. Det, at man i Thykland sætter 585<sup>0</sup>/<sub>00</sub> i Stedet for 583<sup>0</sup>/<sub>00</sub> som i Loven, har jo egentlig ingen videre Betydning, naar man tilføjer, at der i Thykland kan være et Spillerum, et Remedium, som det kaldes her, af 5<sup>0</sup>/<sub>00</sub>, og det betyder altsaa kun paa andet Danst, at selv om Varerne kun have en Lødighed af 580<sup>0</sup>/<sub>00</sub>, gjør det ikke Noget, saa er det at regne for det Samme, som om de havde en Lødighed af 585<sup>0</sup>/<sub>00</sub>. Det, det kommer an paa, naar man overhovedet vil indføre

dette Remedium, er, hvad der bliver den yderste Grændse nedad, og den vil jo blive 581<sup>0</sup>/<sub>00</sub> hos os, medens den er 580<sup>0</sup>/<sub>00</sub> i Thykland, saa jeg er derfor ogsaa entig med den ærede Ordfører i, at der næppe er nogen Grund til at gjøre nogen Forandring paa dette Punkt, skjøndt jeg foretrak ogsaa her skal indrømme, at det er et meget ubetydeligt Spørgsmaal, det Hele dreier sig om.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, var Forhandlingen sluttet, og man gik til Afstemning, hvorved

1) Endringsforslag under Nr. 1 til § 8 af Udvalget:

Efter 2den Linie sættes „“

Tredie Linie affattes saaledes:

„Gjentages Tilfidselættelsen 4de Gang, skal Paagjældende have sin Næringsadkomst forbrudt.“

vedtoges med 41 Stemmer mod 1.

2) Endringsforslag under Nr. 2 til § 12 af Udvalget:

Paragrafen affattes saaledes:

„Denne Lov træder i Kraft 1ste Januar 1890.“

vedtoges enstemmig med 47 Stemmer.

Derpaa sættes Lovforslaget i den saaledes ændrede Skikkelse under Forhandling.

Ingen begjærede Ordet, og man gik til Afstemning, hvorved

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmig med 47 Stemmer.

**Formanden:** Lovforslaget vil nu blive tilstillet Folkethingets Formand for at fremmes i det andet Thing.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Anden og sidste Behandling af Statsrevisorerne's Betænkning over Statsregnskabet for Finantsaaret 1885—86.

(1ste Behandling findes i Tidenden Sp. 487 ff.)

Ingen Endringsforslag var stillet.